

Publicerad 2012-12-04 10:24 av Peter Olausson

Minns Avenyn

Minns Avenyn

när isen skruvade
och bröt alléns köer
av råmande bilar
i fullständig blindhet
för rött eller grönt
stort eller smått
dag eller natt

när det vita från havet
smög på jättetår
över domkyrkotak
och kopparmärrar
storakrokaner
och nilsericsonar
i brons
och grönärg

när det knackade
på uteserveringarnas
putsade ögon
av pilkingtonglas
och detta kalla
detta stora
öppnade gapet
för att plantera vinterns rosor

och människorna därinne
såg kölden komma
som en förvuxen morra
från Finlands tundror
komma för att bygga ett nytt land
ovanpå det gamla
och en ny trädgård
där Trädgården var

en ny ordning
för de blå spårvagnarna
och med nya namn

på Palais och Röhska:
- Ishavsslottet,
Klädnadernas tempel -
och med ögon
känsliga för vitt

Det var ett Göteborg
som ännu levde
under skorporna av vinter
under tyngden av snö
och mitt minne
var en hand i min vante
och den var varm
och tillhörde en annan

och solen fanns i väster
långt utanför Vinga
och sov under havets tak
och vindarna lekte
med taksprångens isxylofoner
och allt var stilla
och allt var en dröm
om kakao och gitarrer

Minns det så, drömmer det så
lever det vita
med den främmande handens värme
nära min egen
med Avenyn som ett stråk
under tundran från öster
Och jag kan höra en mumin mumla
vid Poseidons fötter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Olausson med Poeter.se id #35290 innehar upphovsrätten